

**Medailónky
vzpomínajících
pamětníků**

ŽIDÉ Z NĚMECKA A RAKOUSKA V TEREZÍNĚ

Miroslav Kárný

Narodil se roku 1919 v Praze. Po maturitě studoval Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy, nicméně po necelých třech semestrech musel studium ukončit z důvodu uzavření českých vysokých škol na podzim 1939. Protože působil jako studentský funkcionář, raději změnil místo svého pobytu a v Plané nad Lužnicí pracoval jako zemědělský dělník. Deportován do Terezína byl prvním transportem, tzv. Aufbaukommandem, složeným z mladých mužů, kteří měli za úkol postupně připravit město Terezín na příjezdy dalších transportů. Stal se zde jednou z vůdčích osobností komunistické odbojové buňky. Z Terezína pak byl deportován do Osvětimi-Březinky a dále Allachu, Landsbergu a Kauferingu. Po válce působil jako novinář. Později působil též jako historik a byl velmi aktivní na poli dokumentace a výzkumu holokaustu. Byl spoluzakladatelem Terezínské iniciativy a jejího Institutu.

Tommy Karas

Narodil se roku 1932 v Praze. Jeho původní příjmení znělo Katz. Jako desetiletý chlapec byl v roce 1942 deportován do Terezína, kde se nakonec společně se svou maminkou dožil osvobození, zatímco jeho bratr a otec zahynuli na Východě. Po válce prošel zotavovnou pro sirotky na zámku ve Štíříně a dokončil základní školní docházku, kterou musel v době protektorátu přerušit. Až do důchodu pracoval ve stavebnictví.

Hugo Pavel

Narodil se roku 1924 v Mariánských Lázních, ale vyrůstal v Buštěhradě. Za nacistické okupace byl dle tehdy platných zákonů označen za „míšence prvního stupně“ – a to proto, že je jeho rodiče (otec Žid a matka nežidovka) po narození nechali zapsat do židovské matriky. Byl deportován do ghetta v Terezíně a dále do tábora Wulkow. Osvobozen byl ovšem v Terezíně, kam dorazil v pochodu smrti. Je bratrem již zesnulého spisovatele Oty Pavla.

Gertruda Bartková

Narodila se roku 1927 ve Vidni. Po tzv. anšlusu Rakouska (jeho připojení k nacistickému Německu v předjaří 1938) se její rodina přestěhovala do Olomouce. Nejdříve byla deportována do Terezína, kde pomáhala jako zdravotnice a pracovala s dětmi. Odtamtud pak do Osvětimi - Birkenau, kde pracovala na dětském bloku terezínského rodinného tábora, a dále do Hamburku a Bergen-Belsenu. Po válce, kterou přežila jako sirotek, se rozhodla studovat lékařství. Dětskou lékařkou pak byla až do odchodu do penze.